

Naše lidská civilizace je předurčena k zániku

Jane Kaufman, 7. března 2025

Je těžké určit kdy k tomu dojde a jakým způsobem se to stane, ale pokud nepochopíme o co jde, pokud si neuvědomíme co je zde ve hře a nezaujmeme k tomu správné stanovisko, pak všichni zanikneme a právem.

Už jen to množství válek, které jsou všude vedeny. Proč vůbec lidé válčí? Nemohou se domluvit? Když čtete staré knihy, které popisují situaci z dřívějších dob, jako třeba popisoval období kolem francouzské revoluce německý autor Ludwig Bechstein (Der Dunkelgraf) revoluce se z Paříže vynesla i do širokého okolí. Krajem putovaly tlupy loupeživých vojáků, kteří napadali obyvatelstvo a okrádali je, dobývali hrady a zámky, loupili a vraždili.

Majitelé hradů a zámků museli vydávat obrovské peníze na jejich opevnění a ochranu, často museli živit celé hordy místních obyvatel, kteří se tam uchýlili před nebezpečím. To je samozřejmě finančně ruinovalo, museli si vypůjčovat, museli se zadlužovat a pak jejich majetek propadl lichváři, kterému dlužili peníze. Proto byly tyto nájezdy používány, aby ochudily veškerou šlechtu a tato se musela svých majetků vzdát.

Co bylo skutečným cílem francouzské revoluce, která nebyla vůbec spontánní, je trošku něco jiného. Francie byla v těch dobách na vysoké vědecké a technické úrovni. Byli mnohem dále než tehdejší Němci. To byl Lavoisier a jeho manželka, myslitelé a filosofové Diderot, Beccaria, d' Alembert, Gibbon a jiní. Mezi významnými vědci byl Volta, Audubon, Agassiz, plus matematikové: Lagrange, Monge, Fourier.

Francouzský král Ludvík XIV byl patron vědy a technologie, což ho patrně stálo krk a to doslova, protože byl veřejně gilotinován. Nutno dodat že se ještě k tomu provinil tím, že chtěl začít zdaňovat boháče a ulehčovat život chudíně.

Tajné světové vedení nutně potřebovalo tento technologický a vědecký pokrok zastavit, stejně jako se o to pokouší i dnes. Skrze jejich lóže zorchestrovali revoluci, ve které zahynulo zhruba 250 000 lidí, což mohla být zhruba čtvrtina obyvatelstva Paříže. Napřed se soustředili převážně na šlechtu, na vědce, myslitele a vynálezce, ale jak píše historička, Nesta Webster, ke konci brali každého. Nakládali je na vory, svázané dohromady a ty vory uprostřed Seiny potápěli, jen aby zabili co nejvíc lidí. Sedláci z vesnic přijeli se svými produkty do Paříže, tak je všechny popravili. Koho pochytili, ten zemřel.

Polsko bylo jedno z dalších. Katyňský les zažil urputnou snahu zbavit se polské inteligence, vedoucích osobností a jim podobných. V České republice a na Slovensku to byl stejně jako v Rusku komunismus a v Německu zase americká okupace. 1500 hlavních vědců a odborníků i s jejich laboratořemi bylo po r. 1945 vyvezeno do Ameriky a Stalin si nechal doručit tu druhou polovinu. Americké vědecké a odborné publikace bylo zakázáno vyvážet do Německa. Ten plán, udělat z této země zaostalou zemědělskou civilizaci byl víc než zjevný.

A v současné době je tato činnost, zbavit veškerých špiček hromadná pro celý svět a to skrze televizi, internetové společenské stránky, mobilní telefony a podobné zbytečnosti.

Proč ta všechna snaha? Globalisté nás chtějí mít hloupé jak nejvíc to jde. Chtějí nás hloupé, abychom jim nekonkurovali, abychom nevynalézali nové věci a nezlepšovali ty staré. Chtějí abychom byli primitivové, lidská zvířátka, příliš zaměstnaná povrchností a sexem, takže

nemohou pátrat po skutečné pravdě, nejsou schopni ověřovat jejich výroky, což jsou vesměs lži a radši věří všemu, co je jim skrze media předloženo. To je ten skutečný cíl.

Válka a její vliv

Válka je úžasný manipulační instrument. Nejen že udržuje všechny lidi v napětí a strachu, kdy se semknou dohromady a jsou ochotni podporovat i svoji mizernou vládu, která tu válku ve skutečnosti způsobila. Ve své prostotě prostě nevědí líp.

Jenže válka je pro tajné manipulátory důležitá ještě z jiného důvodu, než naplnit si kufry zlatem, jak půjčují oběma stranám konfliktu a rabují kde se dá. Válka vytváří obrovskou spoustu mrtvých. Ti mrtví mají rodiče, rodiny, děti. Ti všichni pak truchlí, často celý život po těch, kteří jim ve válce zemřeli. Něco takového vytváří obrovské množství záporných emocí, které zůstávají prakticky navždy a jako černý mrak obalují naši zemi a brání jejímu vývoji.

To lidské utrpení je tak silné, je to jakási energie, kterou ještě neznáme a nedokážeme vyhodnotit, ale energie to je a její moc stoupá úměrně, nebo i neúměrně s jejím množstvím. Když může zármutek někomu zastavit srdce, či ho zabít nějakým jiným způsobem, tak aby to nebyla energie, která užívá znevýhodněné orgány tak dlouho, až člověka zničí.

Spirituální energie

Jak píše anglický autor, Matthew Delooze, tato energie slouží pouze těm, kteří jsou záporní. Záporné bytosti z jiného rozměru, což jsou ti, kteří globalisty ovládají, totiž používají zápornou energii, kterou my vydáváme jako jakýsi druh potravy. Takže válka je pro ně dokonalá hostina. Tyto záporné bytosti jsou pro nás neviditelné a ve skutečnosti nad námi nemají žádnou moc, pokud jim tu moc sami nepřiznáme.

To jsou údajně oni padlí andělé, svržení kdysi dávno z nebe. Někteří jiní, jako na příklad ateista David Icke jim říká reptiliáni, neboli ze skupiny plazů a běžně jsou adresováni jako ďáblové, čerti, Satan a jeho přívrženci.

Svůj vliv na nás, který je samozřejmě záporný, mohou uplatňovat pouze skrze ty lidské bytosti, které jsou ochotny s nimi spolupracovat. Lidé, kteří se k něčemu takovému za odměnu propůjčí, se jim zavážou do područí často skrze černé rituály, které mnohdy zahrnují i lidské oběti. Celý život jim pak slouží a za to získávají jakousi odměnu, ve formě peněz, světské slávy, vysokých pozic, vlivu a moci a podobných, čistě světských hodnot.

Po smrti jdou jejich duše samozřejmě tam, odkud tyto příšery pocházejí, do tak zvaného pekla. Peklo je skutečné, není radno věřit, že neexistuje a je to něco děsivého. Jak popisuje jistý člověk ve videu, které bohužel nemám, po klinické smrti se ocitl na vrcholu strže. Tam dole viděl strašidelnou krajinu, stromy odumřelé a všechno zničené. Na konci údolí byla železná vrata. Tou krajinou šel zástup ubožáků, vyzáblých a zjevně v bolestech, svázaných řetězy. Jak se blížili k těm vratům, tak s každým krokem věděli jasněji a jasněji, že to, co je za nimi čeká je neodvratitelné, hrůzostrašné a že je to po zásluze.

A tak se pomalu vlekli údolím k těm vratům, ze kterých – jak dobře věděli – už nikdy nikdo nevyjde ven. Tento člověk se později probral a dal se na víru, jako většina těch, kterým bylo ukázáno, co je po smrti čeká, když svůj život nezmění.

V tomto směru se od nás liší Židé. Jejich rabínům se podařilo vnutit lidem názor, že posmrtný život neexistuje. Takže všechno co mohou ze života získat musí získat teď, tady, na zemi,

protože po smrti je konec. Podle nich, žádná duše smrt nepřezijí, na její nesmrtelnost nevěří. Věří, že člověk prostě zemře a je z něho jen hromádka mrtvé hmoty. Proto mohou jejich lidé páchat zločiny, protože nevěří, že za ně budou trestáni buď oni, nebo jejich potomci.

Jenže přírodní zákony jsou nemilosrdné. Za každý zločin je trest a i oni mu neuniknou, ať už v odplatu věří, nebo nevěří. Stejně jako když uděláme přestupek a přijdeme před soud, soudce nebude brát ohledy na to, že jsme nevěřili že náš čin je proti zákonu.

Naše a jiné přestupky

Stejně jako válka, i my lidé zamořujeme svět svými přestupky proti přírodním zákonům. Pácháme hříchy, krademe, klejeme, nedodržujeme sliby, lžeme a mnoho dalšího. To všechno neděláme jen my sami, dělaly to už celé davy našich předků a to všechno, spolu s válečnými a jinými přečiny obaluje naši zemi a dusí nás to svojí tíhou.

Ne všichni ti, kteří z tohoto světa odešli, byli za své přečiny potrestáni. Často se stává, že naopak, ti největší zločinci vedou lepší život než slušní a poctiví lidé. Ale to je jen na pohled, jen na povrchu. Skutečnost je zcela jiná. Někteří platí za své přestupky po smrti, jiní ne a pak přechází jejich vina na potomky, táhne se jako červená nit od pokolení k pokolení a když není původní přečin odčiněn, produkuje jen utrpení a ztráty.

Je to můj názor, že proto je stále víc a více nemocí, lidského utrpení, válek a zločinů na světě, protože – jak psáno – jsme obklopeni touto vrstvou záporů, které jsme my sami vytvořili a celé generace, jednu po druhé je přikrmujeme dalšími a dalším přestupky.

Prý není Bůh

Někdo by mohl namítnout, že to všechno není pravda. Podle něho, ten problém je jen jeden, že není Bůh, protože kdyby byl, tak by to všechno nedovolil.

Že nedovolil? Bůh nemá co dovolovat. Bůh nás pověřil správcovstvím této planety a dal nám k tomu svobodnou vůli a vůbec se nám neplete do našich rozhodnutí a činů. Prostě nám dal naprostou volnost. To my jsme ti, kteří o planetu špatně pečujeme, nejednáme příliš často správně a naše rozhodnutí a činy nejsou v souladu s přírodními zákony.

Bůh nevyvolá válku, zato my, lidé ano. Stačí se jen trošku na někoho rozzlobit a už mu přejeme to nejhorší. To přání, pokud je dostatečně silné, pak vytvoří jakousi stříbrnou nitku, která nás s tímto člověkem spojí a pokud mu jeho přečin, pokud jaký byl, neodpustíme a budeme nadále vůči němu nenávislní, pak ta stříbrná nitka přetrvává celá desetiletí, ba staletí a zůstává napořád. Pomalu z nás vyssává energii a ničí naše orgány, až jednou se přidá ke všemu ostatnímu zápornému, co jsme za život nasbírali a zničí nás.

Psychicky nadaní lidé mohou tuto stříbrnou nitku vidět. Britská okultistka, Dion Fortune popisuje tyto nitky, které navždy lidi svazují, v jejích knihách. Táhnou se do nekonečna, přes pevninu, oceány a historii a pokud není základní přečin anulován odpuštěním a lítostí, pak zůstávají napořád. Proto některé náboženské sekty, myslím že to jsou stoupenci Moona, pořádají seance, kde prosí Boha za odpuštění hříchů jejich předků až do 120. pokolení!

Jak řekl sám Ježíš Kristus, „*Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí také váš nebeský Otec vám. Ale když lidem jejich prohřešky neodpustíte, neodpustí ani váš Otec vaše prohřešky vám.*“ – Matouš, 6:15

Provinění

Mnozí si mohou myslet, že když žili správně, ničím se neproviňovali a i jejich rodiče žili správně a prarodiče též, tak že žádná provinění, neboli prohřešky, nemají. To může být řádný omyl. Lidé mluví, často si ani neuvědomují co říkají. Někoho se to může dotknout, ta slova mu mohou zůstat v mysli a on, postupně víc a víc zaneprázdněn jejich rozebíráním a lítostí, nebo vztekem nad tím, co bylo řečeno, může po čase onemocnět, nebo se dostat do nehody a zemřít.

Také mocně procítěné přání se může stát kletbou a ta pak škodí oběma stranám. Anebo ti, kteří říkají: „*chudák, něco takového mu nepřeji,*“ tak ve skutečnosti říkají: „*chudák, něco takového mu přeji,*“ protože naše podvědomí nechápe záporny a předpona „*ne*“ mu unikne.

A tak, jako se táhnou záporné vztahy přes řeky, mosty, pevniny a generace, stejně tak se táhnou i ty klady a každý z nich dělá to, k čemu byl předurčen. Naše slova a myšlenky mají obrovský vliv; buďme si toho vědomi.

Naši předkové

Naši předkové určitě odešli z tohoto světa s řadou přestupků na svědomí, kterých nebyli nikdy zproštěni tím, že by jich litovali a prosili Boha za jejich odpuštění. (Pokud někomu vadí slovo Bůh, může si je zaměnit za slovo Příroda). Ale prosím, čtěte dál, je to důležité.

Někteří byli zlí, jiní lhali a kradli, další mohli být závislí na drogách či na alkoholu. Zde je nutno dodat, že závislost na čemkoliv, ať jsou to drogy, cigarety, alkohol, není závislost těla, ale je to závislost duše, která přetrvává i po smrti.

Jak píše již zmiňovaná Dion Fortune a můžeme to vyčíst i z jiné literatury a také z knihy kalifornského lékaře Dr. Carl Wicklanda, ‘Thirty Years Among the Dead’¹ (Třicet let mezi mrtvými), mimochodem velmi poučná kniha, že po smrti se tyto duše nemohou odpoutat od našeho světa. Potulují se hlavně po barech a po jiných místech, kde se jejich předmět návyku vyskytuje. Tam stojí kolem stolu, kde na příklad někdo pije alkohol a čekají až bude natolik opilý, že na zlomek vteřiny ztratí vědomí a pak do něho vstoupí, aby se také trochu napili. Jenže to nikdy nedocílí a tak toho ubožáka nutí pít víc a víc, až je z něho alkoholík, ve snaze dostat aspoň trošku toho pocitu opilosti do sebe. To se jim samozřejmě nepodaří, ale svoji oběť postupně zničí. To stejné s cigaretami a s drogami.

Takže návyk na tyto škodlivé látky není nemoc, je to posedlost.

Posedlost je velmi častá, mnohem častější než je nám říkáno. To píše americký psychiatr, William J. Baldwin v knize ‘CE-VI: Close Encounters of the Possession Kind’² (CE-VI: Blízká setkání typu posedlosti), který své pacienty léčil tím způsobem, že z nich tyto bytosti vymítal. Nepoužíval ale vatikánskou metodu, jak ji používal páter Gabriele Amorth, který záporné bytosti prostě vyhnal ven. Dr. Baldwin je ve skutečnosti oprostil od temného vlivu, převedl je na světlo a vrátil je k Bohu.

Je pravděpodobné, že s každým naším přestupkem, ať už řádně zaklejeme, nebo se jinak prohřešíme proti desateru či proti jiným přírodním zákonům, tím otvíráme vrátka těmto bytostem a tyto pak mohou do nás vstoupit. Zlost, vztek, nenávisť, nebo také stresová situace, to všechno je jako pozvánka pro záporné tvory, kteří za sebou dokážou přitáhnout další a další a společně pak ničit naše vnitřní orgány a takto nás dohnat k předčasné smrti.

Oproštění je odpuštění

I naši předkové podléhali těmto vlivům a proto je nutné je od nich oprostit, aby se nestalo, že by takto neodčiněné, nebo nesplacení přečiny přecházely na další generace.

Jednak jim musíme my sami jejich přečiny odpustit a pak žádat Boha, aby jim odpustil též. Poté je nutno se za ně modlit. Ta hlavní modlitba, která opravdu pomáhá, je 'Otče náš', ale zde je jeden problém. Zde nestačí ji párkrát bezmyšlenkovitě odříkat a jít dál sledovat zajímavý pořad v televizi.

Podle toho, na co přišel Greg Braden v knize 'The God Code' (Boží kód), je nutno k modlitbě přidat cit, přidat radost z toho, že se nám dostává pomoci shora. Možná má pravdu, možná ne. Je ale také zcela možné, že člověk musí modlitbu jaksí prožít. Musí si uvědomovat každé slovo, co znamená a jeho dosah. Mnohdy je potřeba se u některé části zastavit a chvíli přemýšlet o jejím významu, nechat ji vniknout do vědomí a chápat její smysl.

Je zde ještě jiná záležitost a to je slovo 'Amen', které v modlitbě používáme. Za každým kouskem máme 'Amen', aniž bychom si uvědomovali co tím říkáme. Řecká Bible je překládá jako 'at' se tak stane', takže je to skoro jakoby Bohu přikazovali co má pro nás udělat. A přitom všude, v celém textu modlitby chybí slovo 'děkuji'.

Je to důležité slovo, které dává modlitbě zcela jiný význam. Přiznáváme tím jednak svoji pokoru a také svoji ochotu tento dar od Boha převzít. Ale hlavně, neporoučíme! Je to čistě můj názor a možná nemám pravdu, ale co když ano?

Takže pak by asi taková modlitba měla vypadat následovně:

„Ve jménu otce i syna a Ducha svatého, amen. Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé, přijď království Tvé, buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, **děkuji**. Ve jménu otce i syna a Ducha svatého, amen.

Útok proti modlitbě

Není jisté kdy bylo slovo 'Amen' do modlitby vsazeno. Historikové a bibličtí znalci to určitě budou vědět a budou znát i důvody, které k tomu vedly. Ale může to též být skrytý útok proti této tak důležité modlitbě jako je 'Otče náš'.

V poslední době dochází k dalšímu útoku nejen na tuto modlitbu, ale na celou katolickou církev a to přímo od papeže Františka, který je neprávem nazýván papežem, protože byl do této pozice dosazen a ne zvolen.

František se neustále proti náboženství, které má reprezentovat a propagovat, proviňuje. Zrovna teď, těsně předtím, než vážně onemocněl (snad proto onemocněl?), měl v úmyslu odstranit z 'Otčenáše' jeho závěr: „ ... a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.“ Na omluvu udával, že Bůh je milosrdný, ten by nás v pokušení neuváděl.

To je chabavé vysvětlení, protože Bůh nás někdy může zkoušet a opravdu nás uvádět v pokušení stejným způsobem, jako kdysi dávno uvedl v pokušení Ježíše Krista, když ho zavedl do pouště a tam ho nechal pokoušet ďáblem. Takže František v tom nemá pravdu, jako nemá pravdu i v některých jiných záležitostech.

Kazachstánský biskup³ Athanasius Schneider se vyjádřil, že František je v rozporu s celým evangeliem už jen tím, že tvrdí, že všechna náboženství vedou k Bohu. Takže podle něho, nejen křesťanství, ale i židovská víra, Buddhismus, Islám, Satanismus, voodoo, čarodějnictví a všechno ostatní jsou právoplatné cesty k Bohu. Prý tak, jak lidé používají různé řeči, existují i různé cesty k Bohu, ale Bůh je pouze jeden a my všichni k němu směřujeme.

Jenže když vezmeme v úvahu skutečnost, že na příklad Allah, Bůh Muslimů je krvežiznivý patron, který převádí bezvěrce na víru mečem a ohněm, že voodoo a čarodějnictví jsou nenávistná náboženství, která se příliš často zaměřují na ublížení druhým, než na to, jim pomoci, že stejně jako Satanismus, při svých rituálech používají živé lidské oběti, které před usmrcením často i mučí, tak se zde spolehlivě nejedná o jednoho a toho stejného Boha.

Proto prohlásit něco takového, jako že všechna náboženství vedou k Bohu, je přímý prohřešek proti prvnímu přikázání, které říká, že: „*V jednoho Boha věřiti budeš.*“

Katolická víra uznává jako cestu k Bohu pouze tu církev, která byla založena Ježíšem Kristem. Podle jejích požadavků k ní musí patřit všechny duše, které chtějí být spaseny.

Papež Leo XII. Se vyjádřil v jeho dopise ‘*Ubi Primum*’ z r. 1824:

„Je nemožné, pro nejpravdivějšího boha, který je Pravda sama, nejlepšího a nejmoudřejšího Poskytovatele a Odměňovatele dobrých lidí, aby schvaloval všechny sekty, které vyznávají falešná učení, která často nejsou v souladu jedno s druhým a vzájemně si odporují a aby jejich členům uděloval odměny na věčnosti ... Tím jsme poučeni a skrze boží víru uznáváme jednoho Pána, jednu víru, jeden křest a také to, že žádné jiné jméno pod celým nebem není dáno lidu než jméno Ježíše Krista z Nazaretu, skrze které musíme být spaseni. Proto vyznáváme, že není spasení mimo církev.“

A dnes⁴, František leží na smrtelné posteli a podle nejnovějších zpráv přímo z Vatikánu, strávil celou noc křikem na demony, kteří ho prý zkoušeli odtáhnout do pekla. Musel dostat sedativum, když volal: „*odstraňte ze mne tyto zlé bastardy,*“ jak prý se portál do pekla otevřel přímo na konci jeho postele.

František se velice provinil⁵ proti katolické církvi a možná ji i zničil. Zastával veškeré škodlivé názory globalistů a tyto ze své pozice moci hlásal do světa. Už při synodu 9. října 2021 oznámil, že má v úmyslu přetvořit katolickou církev na ‘zcela jinou církev’ a s největší pravděpodobností to i učinil, protože pak se nezmiňoval o ‘katolické církvi’, ale o ‘synodální církvi’. Základní rozdíl je v tom, že katolická církev požaduje křest, kdežto synodální církev se o křtu ani nezmiňuje a bere za své členy i ty, kteří jsou vůči ní nepřátelští.

František otevřeně podporoval homosexualitu, pedofilii a o Ježíši Kristovi se vyjádřil, že to byl lump a zloděj a že pravý syn Boží je Lucifer.

¹ https://archive.org/details/bwb_O7-CQJ-974/page/n1/mode/2up

² https://archive.org/details/cevi_close_encounters_possesion_kind

³ <https://antichrist.news/2024-09-27-bishop-schneider-pope-francis-contradicted-entire-gospel.html>

⁴ <https://x.com/tinazimmermann4/status/1897028296455475517?s=46>

⁵ https://www.lifesitenews.com/opinion/did-francis-synod-on-synodality-create-a-new-church/?utm_source=most_recent&utm_campaign=usa